

[Socialministeren.]

§ 8, 3die Stykke; det maatte Formodningen for øvrigt være for i Forvejen. Hvis man i Udvalget skulde have noget derimod at erindre, kan jeg intet indvende imod, at man overvejer en klarere Affattelse. I øvrigt er der ingen Tvivl om, at Frederiksberg hører med ind under København i denne Henseende, men man kan meget godt skrive: Hovedstaden og de derved beliggende bymæssige Bebyggelser, som man af praktiske Grunde maatte anse for egnede til at falde ind under dette Kontor; det bliver vi nok enige om.

Til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Christiani, vil jeg sige, at det er jo rigtigt, at dette Forslag bygger paa tidligere Betænkninger og paa tidligere Forslag, navnlig paa det ærede Medlem Hr. Krag's Forslag og den derefter følgende Udvalgsbehandling i Folketinget. Men jeg vil dog alligevel gerne fremhæve det Arbejde, der er gjort af det sidste Udvalg, som blev nedsat af mig; thi naar det ikke i de første — hvor meget var det — 3 Aar, jeg havde den Ære at være Socialminister, lykkedes at gøre noget ved denne Sag, saa var det netop, fordi de Indberetninger, man fik udefra om Mulighederne for Udvandring, blev mere og mere trøsteløse. Først da der skete Henvendelse fra forskellige praktiske Folk, særlig Konsul Pedersen, som paa ny rejste Spørgsmaalet om Mulighederne for visse Steder at etablere den kolonivise Udvandring, var det, at jeg turde tage Sagen op, og jeg synes, at det Arbejde, der netop med Henblik paa disse Muligheder er gjort fra det sidste Udvalgs Side, ogsaa burde være nævnt af et Medlem som det ærede Medlem Hr. Christiani, der i øvrigt interesserer sig saa meget for dette Spørgsmaal.

Jeg blev meget forskrækket, da dette ærede Medlem nævnte Ordet Udvandringskontor, for saa snart en Venstremand nævner Ordet „Kontor“, er man forberedt paa, at saa skal det udryddes. Til min glædelige Ovraskelse var Venstre i Dag imidlertid indstillet saaledes, at dette Kontor blev anbefalet — og jeg tror med Rette. Thi naar man ser paa den nuværende Ordning, maa man jo sige, at der ganske mangler Centralisation. Justitsministeriet har Administrationen af Lovene af 1868 og 1872, Udenrigsministeriet har forskellige Dele af Oplysningsvirksomheden, der udøves af Oplysningsbureauet for Erhvervene, og under Socialministeriet hører de sociale Forhold, der gør Udvandringsspørgsmaalet mere eller mindre aktuelt, samt den internationale

Regulering af forskellige Sider af Udvandringsspørgsmaalet. Oplysningstjenesten er overhovedet ganske utilfredsstillende. Udenrigsministeriets Oplysningsbureau søges kun meget lidt, dels fordi man i Almindelighed i Befolkningen ikke er klar over, at Bureauet bl. a. har til Opgave at tilvejebringe Oplysninger om udenlandske Forhold, der har Interesse for Udvandrere, og maaske ogsaa paa Grund af Bureauets Beliggenhed — man er jo bange for at nærme sig Christiansborg. Bureauets Chef har derfor i et Memorandum, der var optaget i Betænkningen af 1927, henledt Opmærksomheden paa, at Oplysninger for Udvandrere netop bør gives af en selvstændig Institution, hvor alle Sager om Udvandring bør centraliseres. Endelig er den Oplysningsvirksomhed, der udøves af Agenterne og Oplysningskontoret, heller ikke tilfredsstillende; thi selv om disse Agenter jo nok søger at gøre Oplysningerne i al Almindelighed saa objektive som muligt, saa vil det alligevel ikke kunne undgaas, at de af og til bliver mindre objektive, naar de kommer fra en Agent eller et Kontor, der er personlig økonomisk interesseret i at fremkalde Beslutningen om Udvandring — og det er denne Fremkaldelse af Beslutningen, der i Øjeblikket kan være særlig farlig. Det er ogsaa derfor, at Lovforslaget i § 31, Stk. 4, giver nærmere Regler om disse Udvandringsagenters Ret til at give Oplysning.

Jeg er derfor glad over, at den ærede Ordfører for Venstre er fuldstændig klar over Situationen, og jeg beklager, at det samme efter min Opfattelse ikke var Tilfældet med den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Gerda Mundt). Efter min Formening er der ingen Grund til at tro, at Udvandringskontoret vil blive hverken nogen stor eller nogen kostbar Indretning, og jeg tror ikke, at man, som den ærede konservative Ordfører antydede, skal foretrække Udvandringsraadet; det vilde i Virkeligheden føre til, at man ikke kom videre, end man er i Øjeblikket, og jeg anser ikke Socialministeriet som saadant for egnet til Centralvirksomhed for Udvandring.

I øvrigt er jeg enig med den ærede Ordfører for Venstre (Christiani) i de almindelige Betragtninger, dette ærede Medlem anstillede om Udvandring og Udvandringsmuligheder, dog at jeg synes, det ærede Medlem stadig talte, som om der var væsentlige Udvandringsmuligheder for den enkelte. Det tror jeg vedblivende ikke, der er.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti var betænkelig ved Afgifterne i § 30. Det er naturligvis et Spørgs-